

Arrest

nr. 67 032 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat S. VAN ROSSEM, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 8 maart 2011, verklaren er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissingen van 7 juni 2011, aangetekend verstuurd op 8 juni 2011.

1.3. Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van A.I.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma geboren te Podujevo. U woonde gedurende uw hele leven samen met uw gezin in Kosovo Polje, de jaren voor uw vertrek in de wijk Lozionica. Uw echtgenote G. zou verdwenen zijn. U zou haar uit het oog verloren zijn. U verschaftte geen preciezere informatie over uw echtgenote, u kent haar familienaam niet, noch haar geboortedatum. U werd in Kosovo steeds

lastiggevallen door Albanezen en Serviërs. U ging klagen bij de politie. Ze kwamen ter plaatse maar nadat ze vertrokken begonnen de problemen steeds opnieuw. Twee à drie maanden voor uw vertrek werd u drie keer geslagen door onbekenden. Ze zouden er tevens mee bedreigd hebben om uw kleindochter mee te nemen. Voor uw vertrek was er ook een brand in uw woning. U denkt dat iemand een brandend voorwerp naar uw woning gooide. Verder vond u geen officiële job. U was ingeschreven in een arbeidsbureau maar omdat u Roma bent werd u daar telkens weggestuurd. U werkte echter wel in het zwart. In maart 2011 verliet u Kosovo samen met uw zoon F. A. en uw schoondochter S. A. (O.V. 6.778.702). U beschikt over een geboorteakte d.d. 10 februari 1984, een nationaliteitsattest d.d. 4 juni 2010 afgeleverd door de Republiek Kosovo, en een lidkaart van een Kosovaarse Roma partij.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet in het bezit bent van recente identiteitsdocumenten uit Kosovo. U bezit geen identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die sinds 1999 tot de onafhankelijkheid verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Over een identiteitskaart afgeleverd door de Republiek Kosovo beschikt u evenmin. U verklaarde dat u vier of vijf keer identiteitsdocumenten bent gaan aanvragen. De ambtenaar zou echter telkens geweigerd hebben om u iets te geven. U wist niet of de desbetreffende ambtenaar van Albanese of Servische origine was hetgeen uiterst bevreemdend is (CGVS, p. 9). Bovendien verkreeg u op 4 juni 2010 in Podujevo een nationaliteitsattest, weliswaar zonder toekenning van een persoonlijk (nationaal) nummer. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat u zich niet in uw woonplaats in Kosovo als inwoner kon registreren en geen nationaal nummer en een identiteitskaart kon krijgen. Tevens blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat de eerste minister, Agim Ceku, in mei 2006 richtlijnen uitvaardigde aan de gemeenten om de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren te verzekeren. In die richtlijnen stelde hij onder meer dat leden van de Roma, Ashkali en Egyptische-gemeenschappen vrijgesteld zijn van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Als onderdeel van zijn mandaat betreffende staatlozen heeft het UNHCR bovendien een actieplan ontwikkeld voor een "Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo". Het actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren van UNHCR/ BPRM en CRP/K is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Askhali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatsloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd. In het verleden werden door de Civil Rights Program Kosovo mobiele registratieteams gestuurd naar Roma gemeenschappen in Kosovo die een beperkte bewegingsvrijheid genoten. Bovendien engageerde de gemeente Kosovo Polje zich uitdrukkelijk om de registratie van burgers te faciliteren. Dit werd vastgelegd in een Memorandum of Understanding.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw algemene kennis over de naoorlogse situatie in Kosovo uiterst beperkt is. Geconfronteerd met de termen UNMIK, KFOR en EULEX antwoordde u daarvan nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p. 10). Nochtans zijn UNMIK – tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo sinds het einde van de oorlog – en EULEX – European Union Rule of Law Mission die sinds december 2008 in Kosovo de taken van de UNMIK-politie overnam, belangrijke begrippen die onlosmakelijk verbonden zijn met het dagelijkse leven in Kosovo. Dat u daarenboven ook KFOR (Kosovo Force), de internationale troepenmacht van de NAVO die sinds het einde van de oorlog in Kosovo ostentatief in het Kosovaarse straatbeeld aanwezig is, niet kent, maakt dat het geenszins aannemelijk is dat u de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo hebt gewoond. Voorts was u niet op de hoogte van het feit dat er in maart 2004 rellen plaatsvonden in Kosovo (CGVS, p. 10). Gezien de intensiteit en de wijdverspreidheid van de rellen van maart 2004 kan echter verwacht worden dat een inwoner van Kosovo die toen in Kosovo verbleef ten minste op de hoogte is en informatie kan geven over het grootste etnische incident sinds het beëindigen van de oorlog in 1999. Verder kon u zelfs niet bij benadering zeggen in welk jaar Kosovo onafhankelijk werd en hoe de vlag van Kosovo eruit ziet. Ten slotte dient opgemerkt dat u de naam van de Roma-leider van Kosovo Polje niet kent (CGVS, p. 10). U verklaarde weliswaar dat u de tolk maar een klein beetje begrepen had (CGVS, p. 2 en 13). Uit de doorgedreven vraagstelling blijkt echter dat u de vragen wel degelijk begreep maar dat u de antwoorden niet kende. Toen u bijvoorbeeld gevraagd werd naar de naam van de lokale Roma leider antwoordde u "Er zijn heel veel Roma, ik weet niet wie leider is, ik kende die niet." (CGVS, p. 10). Bovendien gaf u bij uw inschrijving als asielzoeker in België zelf te kennen gehoord te willen worden met de bijstand van een tolk die de Romani taal spreekt. U verklaarde in dit verband trouwens geen andere talen te spreken buiten het Romani (CGVS, p. 2). Gelet op bovenstaande vaststellingen en op het ontbreken van enige originele (identiteits)documenten, die een duidelijk licht kunnen werpen op uw verblijfplaats kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u na de oorlog nog in Kosovo hebben verbleven.

Derhalve kan uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld en kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Betreffende uw land van geboorte waar u tot op onbepaalde datum heeft verbleven dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites

moeten worden beoordeeld. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzingen. Uw geboorteakte dd. 1984 en het nationaliteitsattest (dat hierboven reeds besproken werd) bevestigen enkel uw identiteitsgegevens. Uit deze documenten kan echter niet afgeleid worden dat u daadwerkelijk recentelijk in Kosovo en meer bepaald in Kosovo Polje heeft gewoond. Van de door u neergelegde lidkaart van een Roma partij kan hetzelfde gezegd worden. Het betreft immers geenszins een officieel (identiteits)document. De informatie waarop deze beslissing gebaseerd werd, is als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ten aanzien van uw schoondochter S. A. (O.V. 6.778.702) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen omdat er geen geloof kon gehecht worden aan haar recent verblijf in Kosovo.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

Ten aanzien van A.F.:

“A. Feitenrelaas

U bent een Roma geboren in Prishtinë en afkomstig uit Fushë Kosovë. U reisde samen met uw echtgenote, A.S. (O.V. 6778702), naar België. Op 8 maart 2011 diende u een asielaanvraag in. Op 14 april 2011 werd u opgeroepen voor een gehoor op het Commissariaat-generaal. U bood zich aan en uw echtgenote legde een origineel medisch attest neer waaruit blijkt dat u doof bent en geen gebarentaal kent. Op het Commissariaat-generaal tekende u die dag een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat u zich aansluit bij de verklaringen die uw echtgenote, A. S., aflegde in het kader van haar asielaanvraag.

B. Motivering

Uit de elementen aanwezig in uw administratief dossier blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die aangehaald werden door uw echtgenote, A. S. (O.V. 6778702). In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet in het bezit bent van recente identiteitsdocumenten uit Kosovo. U bezit geen identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die sinds 1999 tot de onafhankelijkheid verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Over identiteitsdocumenten afgeleverd door de Republiek Kosovo beschikt u evenmin. Gevraagd waarom u niet over identiteitsdocumenten beschikt, verklaarde u dat u niet buiten durfde te komen wegens uw angst voor de etnische Albanezen (CGVS, p. 9, p. 12). Toen u zwanger was ging u echter wel naar de dokter en het ziekenhuis, en dit deed u met behulp van uw lidkaart van een Roma partij (CGVS, p. 3, p. 9). Volgens u waren deze partijlidkaarten een soort van identiteitskaarten (CGVS, p. 5). Bovenvermeld kaartje betreft geenszins een officieel (identiteits)document, en kent bijgevolg ook de bijhorende rechten niet toe, in tegenstelling tot wat u beweert. Uw uitleg dat u niet buiten durfde te komen en dat uw partijkaart volstond voor de uitoefening van al uw rechten, waaronder doktersbezoeken, kan dus allerm minst als aanvaardbare uitleg worden weerhouden voor het ontbreken van documenten afgeleverd door de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat de eerste minister, Agim Ceku, in mei 2006 richtlijnen uitvaardigde aan de gemeenten om de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren te verzekeren. In die richtlijnen stelde hij onder meer dat leden van de Roma, Ashkali en Egyptische-gemeenschappen vrijgesteld zijn van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Als onderdeel van zijn mandaat betreffende staatlozen heeft het UNHCR bovendien een actieplan ontwikkeld voor een "Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo". Het actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren van UNHCR/ BPRM en CRP/K is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Askhali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatsloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd. In het verleden werden door de Civil Rights Program Kosovo mobiele registratieteams gestuurd naar Roma gemeenschappen in Kosovo die een beperkte bewegingsvrijheid genoten. Bovendien engageerde de gemeente Fushë Kosovë zich uitdrukkelijk om de registratie van burgers te faciliteren. Dit werd vastgelegd in een Memorandum of Understanding.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw algemene kennis over Kosovo in het algemeen en over de naoorlogse situatie uiterst beperkt is. Geconfronteerd met de termen UNMIK, KFOR en EULEX antwoordde u daarvan nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p. 9). Nochtans zijn UNMIK – tijdelijke

administratie van de Verenigde Naties in Kosovo sinds het einde van de oorlog – en EULEX – European Union Rule of Law Mission die sinds december 2008 in Kosovo de taken van de UNMIK-politie overnam, belangrijke begrippen die onlosmakelijk verbonden zijn met het dagelijkse leven in Kosovo. Dat u daarenboven ook KFOR (Kosovo Force), de internationale troepenmacht van de NAVO die sinds het einde van de oorlog in Kosovo ostentatief in het Kosovaarse straatbeeld aanwezig is, niet kent, maakt dat het geenszins aannemelijk is dat u de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo hebt gewoond. Verder beweerde u verkeerdelijk dat de plaats Lozionica tot de gemeente Prishtinë behoort (CGVS, p. 9). Volgens de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal is Lozionica een wijk in de stad Fushë Kosovë waar Roma, Ashkali en Egyptenaren wonen. Gevraagd om Roma-wijken en dorpen rondom Lozionica op te noemen moest u het antwoord schuldig blijven. U zou in 2009 in een ziekenhuis in Podujevë bevallen zijn van uw dochter maar u kende de naam niet van dit ziekenhuis (CGVS, p. 8). De naam van de lokale Roma vertegenwoordiger kende u evenmin (CGVS, pp. 9-10). Gelet op bovenstaande vaststellingen en op het ontbreken van enige originele (identiteits)documenten, die een duidelijk licht kunnen werpen op uw verblijfplaats kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u na de oorlog nog in Kosovo hebben verbleven. Derhalve kan uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld en kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Betreffende uw land van geboorte waar u tot op onbepaalde datum heeft verbleven dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van

vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten werden hierboven reeds besproken. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik ten aanzien van uw schoonvader I. A. (O.V. 6.778.700) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

Ten aanzien van A.S.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma vrouw afkomstig uit Pejë, Kosovo. Tijdens de oorlog is jullie woning in Pejë afgebrand en daarna woonde u in Prishtinë. Uiteindelijk leerde u daar uw echtgenoot, F.A. (O.V. 6.778.702), kennen en bent u bij hem ingetrokken in Lozionica. Sinds de onafhankelijkheid van Kosovo begonnen onbekende etnische Albanezen u en uw schoonfamilie lastig te vallen en te slaan. Af en toe gingen uw schoonvader, I. A. (O.V. 6.778.700), en uw schoonbroer naar de politie. Deze kwamen ter plaatse, maar wanneer ze vertrokken werden jullie opnieuw lastiggevallen. Op 6 maart 2011 werd u aangevallen door een twintigtal etnische Albanezen die uw dochter wilden meenemen. Uw echtgenoot kon echter u, uw dochter en uw schoonvader in veiligheid brengen. Op dat moment kwam er een bestelwagen. De chauffeur stopte, liet jullie instappen en bracht jullie naar België. Op 8 maart 2011 diende u in België een asielaanvraag in. U beschikt over twee lidkaarten van een Roma partij op naam van u en uw echtgenoot. Tevens legt u een origineel medisch attest neer waaruit blijkt dat uw echtgenoot doof is en geen gebarentaal kent.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet in het bezit bent van recente identiteitsdocumenten uit Kosovo. U bezit geen identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die sinds 1999 tot de onafhankelijkheid verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Over identiteitsdocumenten afgeleverd door de Republiek Kosovo beschikt u evenmin. Gevraagd waarom u niet over identiteitsdocumenten beschikt, verklaarde u dat u niet buiten durfde te komen wegens uw angst voor de etnische Albanezen (CGVS, p. 9, p. 12). Toen u zwanger was ging u echter wel naar de dokter en het ziekenhuis, en dit deed u met behulp van uw lidkaart van een Roma partij (CGVS, p. 3, p. 9). Volgens u waren deze partijlidkaarten een soort van identiteitskaarten (CGVS, p. 5). Bovenvermeld kaartje betreft geenszins een officieel (identiteits)document, en kent bijgevolg ook de bijhorende rechten niet toe, in tegenstelling tot wat u beweert. Uw uitleg dat u niet buiten durfde te komen en dat uw partijkaart volstond voor de uitoefening van al uw rechten, waaronder doktersbezoeken, kan dus allerm minst als aanvaardbare uitleg worden weerhouden voor het ontbreken van documenten afgeleverd door de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat de eerste minister, Agim Ceku, in mei 2006 richtlijnen uitvaardigde aan de gemeenten om de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren te verzekeren. In die richtlijnen stelde hij onder meer dat leden van de Roma, Ashkali en Egyptische-gemeenschappen

vrijgesteld zijn van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Als onderdeel van zijn mandaat betreffende staatlozen heeft het UNHCR bovendien een actieplan ontwikkeld voor een "Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo". Het actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren van UNHCR/ BPRM en CRP/K is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Ashkali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatsloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd. In het verleden werden door de Civil Rights Program Kosovo mobiele registratieteams gestuurd naar Roma gemeenschappen in Kosovo die een beperkte bewegingsvrijheid genoten. Bovendien engageerde de gemeente Fushë Kosovë zich uitdrukkelijk om de registratie van burgers te faciliteren. Dit werd vastgelegd in een Memorandum of Understanding.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw algemene kennis over Kosovo in het algemeen en over de naoorlogse situatie uiterst beperkt is. Geconfronteerd met de termen UNMIK, KFOR en EULEX antwoordde u daarvan nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p. 9). Nochtans zijn UNMIK – tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo sinds het einde van de oorlog – en EULEX – European Union Rule of Law Mission die sinds december 2008 in Kosovo de taken van de UNMIK-politie overnam, belangrijke begrippen die onlosmakelijk verbonden zijn met het dagelijkse leven in Kosovo. Dat u daarenboven ook KFOR (Kosovo Force), de internationale troepenmacht van de NAVO die sinds het einde van de oorlog in Kosovo ostentatief in het Kosovaarse straatbeeld aanwezig is, niet kent, maakt dat het geenszins aannemelijk is dat u de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo hebt gewoond. Verder beweerde u verkeerdelijk dat de plaats Lozionica tot de gemeente Prishtinë behoort (CGVS, p. 9). Volgens de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal is Lozionica een wijk in de stad Fushë Kosovë waar Roma, Ashkali en Egyptenaren wonen. Gevraagd om Roma-wijken en dorpen rondom Lozionica op te noemen moest u het antwoord schuldig blijven. U zou in 2009 in een ziekenhuis in Podujevë bevallen zijn van uw dochter maar u kende de naam niet van dit ziekenhuis (CGVS, p. 8). De naam van de lokale Roma vertegenwoordiger kende u evenmin (CGVS, pp. 9-10). Gelet op bovenstaande vaststellingen en op het ontbreken van enige originele (identiteits)documenten, die een duidelijk licht kunnen werpen op uw verblijfplaats kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u na de oorlog nog in Kosovo hebben verbleven. Derhalve kan uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld en kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Betreffende uw land van geboorte waar u tot op onbepaalde datum heeft verbleven dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee

gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten werden hierboven reeds besproken. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik ten aanzien van uw schoonvader I.A (O.V. 6.778.700) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift uitdrukkelijk vermelden dat ze beroep aantekenen tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat ze dit uitwerken aan de hand van een aantal grieven waarin ze de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen en pogen te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers zich in deze beroepen op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers zijn het niet eens met de motivering van de bestreden beslissing en voeren aan als slachtoffers van ‘sociale discriminatie’ werkelijk geïntimideerd en weggejaagd te worden zonder de mogelijkheid tot enige bescherming. Verzoekers hekelen de hervormingen bij de politie en in de wetgeving en stellen dat er in de praktijk nog steeds problemen bestaan voor Roma in Kosovo. Verzoekers menen het statuut van vluchteling te moeten krijgen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers zijn van oordeel dat op basis van zijn geboorteakte en nationaliteitsbewijs niet kan betwist worden dat eerste verzoeker een Roma is uit Kosovo. Verzoekers stellen dat het Commissariaat-generaal de materiële motiveringsplicht heeft geschonden door niet afdoende en correct te motiveren rond de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut en klagen het gebrek aan van een gedegen onderzoek naar de persoonlijke situatie van verzoekers en de algemene situatie in hun land van herkomst en dit in het licht van artikel 48/2, §2 van de vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzen naar een ‘Subject Related Briefing’ (SRB) van Servië om aan te tonen dat corruptie binnen de politie een ernstig probleem vormt en beschouwen dit als de reden waarom ze geen bescherming kunnen zoeken. Volgens verzoekers zijn er ernstige redenen om aan te nemen dat ze bij terugkeer een reëel gevaar lopen wegens de bijzondere actuele situatie in Kosovo en wijzen op het gevaar van een onmenselijke behandeling die in strijd zou zijn met artikel 3 EVRM. Tot

slot verwijzen verzoekers naar een rapport van Amnesty International van 2010 waarin bevestigd zou worden dat een gedwongen terugkeer van Roma naar Kosovo tegen de regel van non-refoulement is.

2.2. De Raad is van mening dat verzoekers niet kunnen worden erkend als vluchteling en niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielaanspraak. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoekers bij gebrek aan recente originele identiteitsdocumenten en enige algemene kennis over de naoorlogse situatie in Kosovo niet aannemelijk hebben gemaakt de laatste jaren voor hun vertrek naar België in Kosovo te hebben verbleven. Derhalve kan de werkelijke verblijfssituatie vóór de komst naar België niet worden vastgesteld en kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het vluchtelingsverhaal van verzoekers.

Verzoekers blijven in gebreke in het verzoekschrift een aannemelijke verklaring te geven voor het ontbreken van recente identiteitsdocumenten uit Kosovo. Zij beperken zich tot de verwijzing naar de door eerste verzoeker neergelegde geboorteakte uit 1984 en een in 2010 afgeleverd nationaliteitsattest, weliswaar zonder toekenning van een persoonlijk (nationaal) nummer. Deze documenten vormen niet in het minst een bewijs voor hun recente verblijf. Hetzelfde kan gezegd worden van de door verzoekers neergelegde lidkaarten van de Roma-partij.

Verzoekers blijken bovendien totaal niet op de hoogte van de naoorlogse en actuele situatie in Kosovo. Zo blijken verzoekers nog nooit gehoord te hebben van de termen UNMIK, KFOR en EULEX (gehoorverslag eerste verzoeker, 10; gehoorverslag derde verzoekster, 9) die nochtans belangrijke begrippen zijn en onlosmakelijk verbonden met het dagelijkse leven in Kosovo. Ook KFOR (Kosovo Force), de internationale troepenmacht van de NAVO die sinds het einde van de oorlog in Kosovo ostentatief in het Kosovaarse straatbeeld aanwezig is, blijkt totaal onbekend aan verzoekers, wat geenszins aannemelijk maakt dat verzoekers de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo hebben gewoond. Verder kon eerste verzoeker niets vertellen over de rellen van maart 2004 in Kosovo, het grootste etnische incident sinds het beëindigen van de oorlog in 1999, kende hij de naam niet van de Roma-leider in Kosovo Polje en kon hij zelfs niet bij benadering zeggen in welk jaar Kosovo onafhankelijk werd en hoe de vlag van Kosovo eruit ziet (gehoorverslag eerste verzoeker, 10). Ook derde verzoekster bleef de naam van de lokale Roma vertegenwoordiger schuldig, beweerde verkeerdelijk dat de plaats Lozionica tot de gemeente Prishtinë behoort, terwijl volgens de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dit een wijk is in de stad Fushë Kosovë, en zij kon tot slot de naam van het ziekenhuis waar ze bevallen was niet geven (gehoorverslag derde verzoekster, 8-10).

Wat de kritiek van verzoekers inzake de motivering door de commissaris-generaal rond de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut betreft, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de commissaris-generaal de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet heeft onderzocht of zijn beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd.

Waar via verwijzing naar het rapport van Amnesty International van 2010 verzoekers bevestigd wensen te zien dat een gedwongen terugkeer van Roma naar Kosovo tegen de regel van non-refoulement zou zijn, dient te worden opgemerkt deze situatie hier niet aan de orde is gezien verwijderingsmaatregelen niet tot de bevoegdheid van de commissaris-generaal behoren. Het rapport van Amnesty International doet overigens geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing of de gevolgtrekking die de commissaris-generaal eraan verbonden heeft. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat heel wat RAE in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden blijkt dit het gevolg te zijn van een samenloop van omstandigheden (de algemene economische situatie, culturele tradities waarbij meisjes niet naar school worden gestuurd of er op jonge leeftijd worden weggehaald...) die niet kunnen herleid worden tot een enkel gegeven of de louter etnische origine. Deze situatie is niet van die aard om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds *in concreto*, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door UNHCR (waar het geciteerde rapport van Amnesty International overigens naar verwijst) die in zijn *'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo'* van 9 november 2009 benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde in dezelfde zin in een arrest dat

gewezen werd door de Algemene Vergadering op 24 juni 2010. Ook in dit arrest wordt nadrukkelijk de benadering van UNHCR onderschreven (CCE, n° 45 396, 24 juni 2010). Daar waar het door verzoekers aangehaalde rapport van Amnesty International refereert aan de algemene veiligheidssituatie en de beperkte bewegingsvrijheid in hoofde van etnische minderheden waaronder RAE in Kosovo, moet worden vastgesteld dat deze vaststellingen algemeen van aard zijn en zodoende géénszins afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie toegespitst op het individuele dossier waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Uit de toegevoegde informatie blijkt ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie van de RAE doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven.

Op basis van de gegevens aanwezig in het administratief dossier dat kan worden besloten dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ten slotte kan niet worden ingezien om welke reden verzoekers verwijzen naar een Subject Related Briefing (SRB) van Servië vermits verzoekers niet alleen zelf beweren uit Kosovo afkomstig te zijn maar bovendien nergens in het administratief dossier enige SRB betreffende Servië kan worden teruggevonden.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER